

זוהר היומי

תיקוני הזוהר – דף פ"ג ע"א

תקונא ארבעין וחמשא · תקונא שית וארבעין · תקונא שבע וארבעין

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (פ"ב ע"ב) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט התיקונים

ובעאן לאחזרא עלמא לתהו ובהו, ובזמנא דמסתכלין בשכינתא דאיהי תחום ימא חזרין
לאתרייהו, תא חזי י' איהי אמירה ודבור וקריאה, ו' קול, ה'ה הבל נחית בדבור, הבל
סליק בקול, קול סליק, דבור נחית, וכד איהו סליק ונחית מלאכי אלהי'ם סלקין
ונחיתין ביה, דאינון משריין וחילין דיליה, ודא איהו רזא מי עלה שמים וירד (משלי ל
ד), זכאה איהו מאן דסליק צלותין ביה, דהא צלותא איהי סלם, דבה מלאכי אלהי'ם
סלקין ונחיתין לה.

תרגום לעברית

כנגדו מטטרו'ן ששמו כשם רבו, י' הראש של העוף, ו' הגוף שלו, ה'ה שני כנפיו,
שבהם פורח למעלה וירד למטה, ואלו שני הכנפים הם שני הכלים ה'ה, שבהם נאמר
והחיות רצוא ושוב, שהם י'ו, הכל עולה כי', הכל יורד בו', כהכל שיוצא מפי הכבשן,
וכה הים עולה וירד וגליו רצים ושבים, ורוצים להחזיר את העולם לתהו ובהו, ובזמן
שמסתכלים בשכינה, שהיא תחום הים, חוזרים למקומם. בא וראה, י' היא אמירה
ודבור וקריאה, ו' קול, ה'ה הבל שירד בדבור, הבל עולה בקול, הקול עולה, דבור

יורד, וכשהוא עולה ויורד, מלאכי אלהי'ם עולים ויורדים בו, שהם המַחַנּוֹת והַחֲזִילוֹת שָׁלוֹ, וְזֶה סוֹד מִי עָלָה שָׁמַיִם ויָרַד. אֲשֶׁרִי מִי שֶׁמַּעֲלָה בּוֹ תַּפְלוֹת, שֶׁהָרִי הַתַּפְלָה הִיא סֶלֶם שָׁבָה מַעֲלִים וּמוֹרִידִים אוֹתָהּ מִלְאֲכֵי אֱלֹהֵי'ם.

טקסט התיקונים

אֵת לְמֵאן דְּסִלְקִין לָהּ לְעִילָא, וְאֵת לְמֵאן דְּנַחֲתִין לָהּ לְתַתָּא, כַּד סִלְקִין לָהּ לְעִילָא סִלְקִין לָהּ בְּזַכּוֹן, וְכַד נַחֲתַת נַחֲתַת בְּזַכּוֹן, הָאִי לְצַדִּיק גָּמוּר סְלִיקַת מְנִיָּה בְּזַכּוֹן וּנְחִיתַת בֵּיהּ בְּזַכּוֹן, לְבִינּוּנֵי דְזַכּוֹן דִּילֵיהּ שְׁקִילִין לְחוּבִין, אִיהִי תִלְיָא בְּאוּרָא, אִם חוּבִין מִתְרַבִּין עַל זַכּוֹן (כחוט השערה), אִיהִי סִלְקָא לִיהּ בְּחוּבִין וּנְחִיתָא לִיהּ בְּזַכּוֹן, וְנָטִיל בָּהּ אֲגָרִיָּה בְּהָאִי עֲלֵמָא, לְרַשָּׁע גָּמוּר דְּלִית לִיהּ זָכוּ בְּעֲלֵמָא לָא לְעִילָא וְלָא לְתַתָּא, סִלְקָא מְנִיָּה בְּחוּבִין וּנְחִיתַת עֲלֵיהּ בְּחוּבִין.

תרגום לעברית

יֵשׁ מִי שֶׁמַּעֲלִים אוֹתָהּ לְמַעְלָה, וְיֵשׁ מִי שֶׁמוֹרִידִים אוֹתָהּ לְמַטָּה. כְּשֶׁמַּעֲלִים אוֹתָהּ לְמַעְלָה, מַעֲלִים אוֹתָהּ בְּזִכּוּת, וּכְשִׁיּוֹרֶדֶת, יּוֹרֶדֶת בְּזִכּוּת, זֶה לְצַדִּיק גָּמוּר עוֹלָה מִמֶּנּוּ בְּזִכּוּת וְיּוֹרֶדֶת בּוֹ בְּזִכּוּת. לְבִינּוּנֵי שְׁזִכּוּתוֹ שְׁקוּלִים לְחוּבוֹתָיו, הִיא תְלוּיָהּ בְּאוּר, אִם הַחוּבוֹת רַבִּים עַל הַזִּכּוּת (כחוט השערה), הִיא מַעֲלָה אוֹתוֹ בְּחוּבוֹת וּמוֹרֶדֶת אוֹתוֹ בְּזִכּוּת, וְנָטִיל בָּהּ שְׁכָרוֹ בְּעוֹלָם הַזֶּה. לְרַשָּׁע גָּמוּר, שְׂאִין לוֹ זְכוּת בְּעוֹלָם לָא לְמַעְלָה וְלָא לְמַטָּה, עוֹלָה מִמֶּנּוּ בְּחוּבוֹת וְיּוֹרֶדֶת עָלָיו בְּחוּבוֹת.

טקסט התיקונים

הָא הֵכָא כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיד אֶת הַקּוֹל (קהלת י כ), דְּאֶתְמַר בֵּיהּ וְעוֹף יַעוּפָּה, כְּגוֹן מוּעָף בִּיעָף (דניאל ט כא), עַל פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם דָּא נִשְׁמָה, דְּאֵלִין דְּזַכָּאן בְּאוּרִיָּתָא אֶתְמַר בְּהוֹן יִשְׁרָצוּ הַמִּים שְׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְגוֹמֵר, דִּירְתִין נִשְׁמַתִין מְאוּרִיָּתָא, לְאַחֲרָנִין

כָּל חַד לְזָנוּי כָּפוּם עֹבְדוֹי, הָדָא הוּא דְכָתִיב בְּיוֹמָא שְׁתִּיתָאָה (בראשית א כד) וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי'ם תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֶמָּה וְרֶמֶשׂ וְגוֹמֵר, בְּהֶמָּה אֵלּוּ עַמֵּי הָאָרֶץ דְּעֹבְדֵיהוֹן כְּבַעֲרִין, עַלִּיָּהּ אֶתְמַר תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֶמָּה וְרֶמֶשׂ.

תרגום לעברית

הָרִי כָּאֵן כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיךְ אֶת הַקּוֹל, שְׁנַאֲמַר בּוּ וְעוֹף יַעֲוֹפֵף, כְּמוֹ מוֹעֵף בִּיעָף. עַל פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם, זֶה הַנֶּשֶׁמָה, שְׁאֵלּוּ שְׂזוֹכִים בַּתּוֹרָה נֹאמַר בָּהֶם יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם שְׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה וְגוֹמֵר, שְׂיִוְרָשִׁים נִשְׁמוֹת מִן הַתּוֹרָה, לְאַחֲרִים - כָּל אֶחָד לְמִינוֹ כְּפִי מַעֲשָׂיו. זֶהוּ שְׁכָתוּב בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי וַיֹּאמֶר אֱלֹהִי'ם תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֶמָּה וְרֶמֶשׂ וְגוֹמֵר. בְּהֶמָּה - אֵלּוּ עַמֵּי הָאָרֶץ שְׁמַעְשִׂיהֶם כְּבִהְמוֹת, עַלִּיהֶם נֹאמַר תּוֹצֵא הָאָרֶץ נֶפֶשׁ חַיָּה לְמִינָהּ בְּהֶמָּה וְרֶמֶשׂ.

טקסט התיקונים

◆ תקונא שית וארבעין ◆

בְּרֵאשִׁית בְּרָא שְׁתִּית, וַאיִנּוֹן שְׁתִּית גְּדַפִּין דְּחַיָּה, דְּאֶתְמַר בָּהּ (שם כ) וְעוֹף יַעֲוֹפֵף עַל הָאָרֶץ עַל פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם, אִיִּנּוֹן שְׁתִּית סְפִירָן דְּכָלִּיל הָאֵי עוֹף דְּאִיהוּ עֲמוּדָא דְּאִמְצָעִיתָא, אִית מָאן דְּיִרִית רוּחָא דְּקוּדְשָׁא בְּאַרְח אֲצִילוֹת מִהָאֵי עוֹף, וְאִית מָאן דְּיִרִית רוּחָא מִהֵהוּא עוֹף דְּאִיהוּ נֶעַר, שְׁמִיָּה כְּשֵׁם רַבִּיָּה, וְאִית מָאן דְּיִרִית רוּחָא מִלְתָּתָא דְּאַרְעָא, כְּמָה דְּאֶמַר קִהְלָת (קהלת ג כא) מִי יוֹדַע רוּחַ בְּנֵי הָאָדָם הָעֹלָה הִיא לְמַעְלָה, וְרוּחַ הַבְּהֶמָּה הִירָדָת הִיא לְמַטָּה לְאָרֶץ.

תרגום לעברית

תְּקוּן שְׁשָׁה וְאַרְבָּעִים, בְּרֵאשִׁית, בְּרָא שְׁתִּית, וְהֵן שֵׁשׁ הַכְּנָפִים שֶׁל חַיָּה, שְׁנַאֲמַר בָּהּ וְעוֹף יַעֲוֹפֵף עַל הָאָרֶץ עַל פְּנֵי רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם, הֵן שֵׁשׁ סְפִירוֹת שְׁכוּלָל הָעוֹף הַזֶּה, שֶׁהוּא הָעֲמוּד הָאִמְצָעִי, יֵשׁ מִי שְׂיִוְרֵשׁ רוּחַ הַקֹּדֶשׁ בְּדֶרֶךְ אֲצִילוֹת מִן הָעוֹף הַזֶּה, וְיֵשׁ מִי שְׂיִוְרֵשׁ רוּחַ

מאותו העוף שהוא נער, ששמו כשם רבו, ויש מי שיורש רוח מלמטה של הארץ, כמו
שאמר קהלת מי יודע רוח בני האדם העלה היא למעלה, ורוח הבהמה הירדת היא
למטה לארץ.

◆ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (פ"ג ע"ב) ◆

טקסט התיקונים

◆ תקונא שבע וארבעין ◆

בראשית ברא שית, ודא יומא שתיתא, דאתמר ביה (בראשית א לא) ויהי ערב ויהי
בקר יום הששי, הכא תלת אומנין תננינן, אומן חד אפיק נהורין ביומא רביעא, דהו
תליין ביומא קדמא דאתמר ביה אור, אומנא תננינא אפיק ריחשא ממא, הדא הוא
דכתיב (שם כ) ישרצו המים, ודא הוה תליא ביומא תננינא, דאתמר ביה מים, הדא הוא
דכתיב (שם ו) יהי רקיע בתוך המים, הכא מיא והכא מיא, אומנא תליתא (אפיק
עשבין וזרעין) לקבל יומא תליתא, דאתמר ביה (שם יא) תדשא הארץ דשא עשב
מזרע זרע למינהו, ואתמר ביומא שתיתא (שם כח) פרו ורבו ומלאו את הארץ, מאי
ומלאו את הארץ אלא ההיא דהות יבשה ביומא תליתא, אתמר הכא ומלאו את
הארץ, הדא הוא דכתיב (ישעיהו ו ג) מלא כל הארץ

תרגום לעברית

תקון שבעה וארבעים, בראשית, ברא שית, וזה היום הששי, שנאמר בו ויהי ערב ויהי
בקר יום הששי, כאן שלשה אומנים שניים. אמן אחד הוציא מאורות ביום הרביעי,
שהיו תלויים ביום הראשון שנאמר בו אור, האמן השני הוציא את שרץ המים, זהו
שכתוב ישרצו המים, וזה היה תלוי ביום השני שנאמר בו מים, זהו שכתוב יהי רקיע
בתוך המים. כאן מים וכאן מים. האמן השלישי (הוציא עשבים וזרעים) כנגד היום

הַשְּׁלִישִׁי, שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ תִּדְשֵׂא הָאָרֶץ דָּשָׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע לְמִינָהּ, וְנֶאֱמַר בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי פָּרוּ וּרְבוּ וּמָלְאוּ אֶת הָאָרֶץ. מָה זֶה וּמָלְאוּ אֶת הָאָרֶץ? אֵלָּא אוֹתָהּ שֶׁהִיְתָה יִבְשָׁה בַּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי, נֶאֱמַר כָּאֵן וּמָלְאוּ אֶת הָאָרֶץ, זֶהוּ שִׁכְתוּב מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ, וְזֶה בְּרוּךְ שֵׁם כְּבוֹד מַלְכוּתוֹ לְעוֹלָם וָעֶד. קְדוֹשׁ קְדוֹשׁ יְהוֹי"ה צָבָאוֹ' תְּכַנְנֵד יְקוּוֹ הַמִּים מִתַּחַת הַשָּׁמַיִם אֶל מְקוֹם אֶחָד וְתִרְאֶה הַיִּבְשָׁה, כְּנִגְדֵּי מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ. בַּיּוֹם הַשְּׁשִׁי הִתְתַּקְּנוּ שֵׁשׁ הַדְּרָגוֹת שֶׁל הַכֶּסֶּא, וּבּוֹ נִבְרָא אָדָם בְּצִלְמוֹ, שֶׁהוּא מוֹכֵן לְשִׁכְתָּה עַל הַכֶּסֶּא. זֶהוּ שִׁכְתוּב וַיִּבְרָא אֱלֹהִי'ם אֶת הָאָדָם בְּצִלְמוֹ, וְכָאֵן שְׁתֵּי מִצְוֹת, אַחַת - נִעֲשֶׂה אָדָם בְּצִלְמֵנוּ כְּדַמוֹתֵנוּ, וְהַשְּׁנִיָּה - וַיִּבְרָא אֱלֹהִי'ם אֶת הָאָדָם בְּצִלְמוֹ.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) — © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.